

Sortirà quinzenalment el dissabte

Redacció i Administració:
Passeig del Triomf, 51, 1.er 1.ra

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realitza la Unió, tenen el dret i el deure de cooperar-hi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevol que sia llur pensar i sentir en matèries religioses, polítiques i socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIÓ CATALANISTA).

EDITORIAL

ESFORÇ INUTIL

Els homes de la Lliga i parlamentaris autonomistes catalans han discorsejat la darrera quinzena en plé parlament espanyol cercant aquella solució harmònica del problema català, cara als esperits temorencs dels nostres pares que aimen la pàtria llur però temen que una estridència tiri en orris aquella «Puntual» que tantes suors i maldecaps els hi costa.

Els que han sabut aprofitar tots els instants de la seva vida per crear el seu bon passament actual no s'adonen que ara estan perdent miserablement el temps i que val més que girin full i canviïn de feina.

Els prohoms autonomistes, els caps de brot de la Lliga, *La Veu de Catalunya* i tots els periòdics comarcals afectes a l'escola de la Lliga han repetit en tots els tons i escrit amb totes les lletres que l'ex-lider regionalista i ex-ministre espanyol En Francesc Cambó és un estadista genial, un talent extraordinari, un patriota conseqüent, un treballador inlassable, un polític portentós, un prestigi català, la capacitat estatal més gran d'espanya i un dels caps de brot de la política mundial. S'ha retret la inconstància dels catalans dient-nos que només en teniem un i l'hem deixat sol.

Tots els comentaristes remarquen que d'homes com En Cambó no en contenen pas totes les centúries ni en pareixen totes les mares i afirmen que En Cambó dedicà tots els seus coneixements, totes les seves altes dots, totes les seves activitats, tots els sacrificis i totes les forces a l'ideal únic de la seva vida, la solució harmònica del plet de Catalunya amb espanya.

El mateix Cambó en la seva carta es plany de l'incomprensió dels homes espanyols, tots els seus partidaris confessen l'odi que En Cambó es congria a Madrid, tots els seus seguidors reconeixen que tots els esforços del gran estadista mundial no aconseguiren fixar l'atenció dels governants del estat opressor.

Ara bé, si un home de les condicions excepcionals d'En Cambó, homes que sols apareixen de tard en tard en l'història dels pobles,—així ho afirmen els seus—no reeixí a fer comprendre a la gent d'enllà del Ebre l'eficàcia de la solució harmònica, no es perdre llastimosament el temps voler els que queden convencer aquella gent, seguir la mateixa ruta, sense el talent, la capacitat, la vàlua política, la força de treball, el geni d'En Cambó l'únic que teniem i que havem perdut?

Si tots reconeixen la superioritat immensa del ex-lider de la Lliga, que pot ésser més, que vana presumpció o infantívol atreviment el voler reeixir allà on ell fracassà després de 25 anys d'esforç estrenu?

Esforç inutil, activitat estèril, temps perdut per a la causa de Catalunya són tots els que s'esmercen en voler produir el moment d'efusió que la vida d'En Cambó ha palesat impossible.

Voldriem pel triomf de Catalunya, que tots els autonomistes es convencessin d'aquesta lògica deducció nostra i que els nostres pares capissin que la «Puntual» trontolla i que per a salvar-la cal que no perdin el temps a Madrid.

Reixiran a apuntalar-la i fer-la agradívola als fills llurs si dediquen llur patriotisme i llurs activitats ençà del Ebre, tal com aconçella En Cambó en la seva esmentada lletra, cultivant l'esperit patriòtic del nostre poble, enfortint la voluntat nacional nostrada, protegint les nostres escoles, base de la cultura i civilitat de les noves gèneres, aixamplant l'ús del nostre idioma en tots els actes de la nostra vida i procurant honorar i enaltir en tots els camps, en totes les avinenteses i en tots els ordres la nostra pàtria catalana.

Això voldriem dels nostres pares, nosaltres que eduquem els nostres fills per a ésser lliures ciutadans de la lliure Catalunya.

En Joaquim Delclós a la presó

Els dos diumenges últims, únics dies que el reglament de la presó permet als presos rebre visites, el locutori fou insuficient per al gran nombre de nacionalistes que anaren a testimoniar al pres l'honorament que sentien al visitar-lo, i acompanyar la família del nacionalista íntegre que veu com la tirania li arrebaça de la llar l'ésser més estimat.

La fortitud d'En Delclós davant la punició del enemic és admirable. Seré i digne sofreix per Catalunya com un complement més de la seva continuada abnegació nacionalista.

Nosaltres voldriem que tots els catalans poguessin veure el ferm patriota dins la presó, tocar d'aprop les reixes de l'esclavatge i veure els seus fillots cridant llur pare.

Cal que la nostra Joventut, la nostra mainada visquin moments d'aquests perquè trempin la seva ànima en el sà patriotisme del sacrifici digne per l'esdevenidor de la nostra pàtria.

ICARIA NACIONALISTA i la «Joventut Nacionalista Icària» no sols hi han assistit ja, sino que no deixaran sol En Delclós un sol diumenge mentre durí el seu empresonament.

L'amic Delclós en les dues visites tingué paraules d'agraïment pels nacionalistes poblenovins i el nostre periòdic. Ell

patriota modest troba excessiu l'estol de patriotes que ens congreguem a visitar-lo, nosaltres però trobem que no hi van tots els que deurien anar-hi i que en canvi no descuiden el despedir i rebre personatges forasters que poden distribuir honors, càrrecs i influències.

Hi vegerem la Junta Permanent de la «Unió Catalanista» en pes, la redacció de *La Tralla*, del *Esteve*, l'Emili Store que sofrí 2 anys de captiveri, Comissions de Sabadell, de Cornellà i d'altres pobles, molts representants de Joventuts Catalanistes, especialment les adherides a la «Unió Catalanista» i «Acció Catalana», nombrosos estol de socis de l'«Unió» i «Casal Democràtic Nacionalista» i redactors del *Estat Català*, etc., etc.

No hi vegerem ni un senador, ni un diputat, ni un regidor. Deuen ésser d'un altre casta.

Hi saludarem En Puig i Esteve i socis del «Centre de Dependents».

«I no volem fer-hi més comentaris que transcriure la dita popular:

Dins l'Hospital i presó
coneixeras ton companyó

i comentar-la dient que en actes com aquests es destrien els bons nacionalistes, no en èpoques electorals.

SPARTACUS

Amics del Llibre Català

Prèstec gratuït de llibres catalans; poesies, novel·les, traduccions, manuals científics, etc., etc.
Tots els Dimarts i Divendres de 9 a 10 i mitja de la vetlla en el local de l'«Agrupació Excursionista Júpiter», Passeig del Triomf, 50.
Tots el poblenovins tenen dret a llegir gratuïtament els nostres llibres a domicili.

Davant la tomba del Doctor Martí i Julià

Dijumenge dia 17 de Juny la «Joventut Nacionalista Icària» i el nostre periòdic anaren a portar sengles rams de ginesta sobre la tomba del plorat mestre en nacionalisme, l'ex-president de l'«Unió Catalanista», Doctor Martí i Julià.

Dins el nostre cementiri ens ajuntarem amb una nombrosa representació d'Entitats nacionalistes d'arreu de Catalunya, que, com nosaltres, ofrenaven també la simbòlica ginesta al patriota abnegat que donà la seva vida per Catalunya sense voler-ne res.

Posats els rams sobre la tomba exornats amb les colors de la nostra bandera

i en mig d'un corprenedor silenci el president de la nostra Joventut en nom de la «Unió Catalanista» feu ofrena de la ginesta símbol de l'or de les nostres conviccions i del nostre treball pel triomf dels ideals tan austerament i digna defensats pel enyorat mestre de tots i digué que les joventuts patriòtiques allí presents no li portaven la rojor de les roselles perquè confiaven poder ofrenar-li temps a venir l'or de la ginesta tacat amb la llur sang generosa vesada per la llibertat de la Pàtria.

Amb els ulls espurnejants i el cor amb la fe santa en l'esdevenidor deixarem tota olorosa la tomba del immortal mestre de les nostres joventuts esperançadores.